

Nr 43.

Ankom till riksdagens kansli den 9 maj 1941 kl. 10 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående utsträckning av rätten till ersättning för älgskada.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 159, av herr *Hansson* i Skediga har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om skyndsamt utredning angående lämpligaste sättet att hålla brukare eller ägare, som ej har jakträtt, skadeslös för älgskada även i de fall då arealen är större än femton hektar.

Jämlikt 4 § 1 mom. förordningen den 3 juni 1938 (nr 280) angående älgavgifter m. m. må innehavare av mindre brukningsdel, som tillfogats skada av älg å honom tillhörig växande eller avmejad men ej inbärgad gröda och som ej genom tillgodogörande av jakträtt eller eljest kunnat hålla sig skadeslös, kunna tillerkännas bidrag ur älgskadefond. Sådant bidrag må till den vars brukningsdel omfattar större areal odlad jord än femton hektar utgå allenast när särskilda skäl därtill äro.

Enligt *motionärens* mening bleve genom tillämpningen av nämnda bestämmelser i första hand de arrendatorer av större brukningsdelar lidande, som ej i arrendekontrakten förbehållit sig skadestånd av jordägaren för älgskada. Under sista tiden hade åtminstone ett av våra större aktiebolag börjat sälja avstyckade jordbruk å mer än femton hektar med förbehåll om femtioårig jakträtt, och det funnes anledning antaga, att detta förfaringssätt skulle vinna efterföljd på andra håll. Köparen av ett dylikt jordbruk hade enligt förenämnda bestämmelser i regel icke möjlighet att ur älgskadefonden få ersättning för de ofta högst betydande skador, som åsamkades av älgarna, och åtminstone enligt köpeavtalen med nyssnämnda bolag vore säljaren icke skyldig hålla honom skadeslös.

Över motionen har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat yttrande från *domänstyrelsen*, som tillstyrkt utredning på sätt i motionen ifrågasatts.

Utskottet.

Enligt vad utskottet inhämtat har vid fördelning innevarande år av medel ur älgskadefonderna till gäldande av skador av älg å älgskadefonden för södra Sverige disponibla medel endast lämnat tillgång till täckande av 38.42 % av de på vederbörligt sätt godkända skadebeloppen. Med anledning härav har i skri-

velse den 4 april 1941 från jordbruksdepartementet till Svenska jägareförbundet framhållits angelägenheten av att vid behandling av frågan om jakttider under innevarande år för jakt efter älg jägareförbundet beaktade spörsmålet huruvida och i vad mån genom utsträckta eller eljest ändrade jakttider kunde ernås den minskning av älgstammen inom området för älgskadefonden för södra Sverige, som syntes bliva erforderlig för att till rimlig nivå nedbringa älgskadorna å odlad mark. Genom vad som i sistnämnda avseende förekommit synes motionens syfte i viss mån tillgodosett. Ett generellt fastställande av ifrågavarande arealgräns för erhållande av ersättning ur älgskadefond för av älg förorsakade skador till exempelvis tjugu hektar synes vidare utskottet komma att medföra en så avsevärd utvidgning av de ersättningsberättigades krets, att därigenom i de södra och mellersta delarna av landet än mindre del av de fastställda skadebeloppen skulle komma att kunna utgå än som nu är fallet. Med hänsyn till det anförda och då redan enligt gällande bestämmelser i ämnet även brukare av större areal än femton hektar i särskilda fall kan tilldelas ersättning för älgskada, finner sig utskottet icke böra tillstyrka bifall till motionen.

Under återopande av det sagda hemställer utskottet,

att motionen II: 159 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 6 maj 1941.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se utlåtande nr 42.
